

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

zo 17. decembra 2020*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Naliehavé prejudiciálne konanie – Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach – Európsky zatykač – Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Článok 1 ods. 3 – Článok 6 ods. 1 – Postupy odovzdávania osôb medzi členskými štátmi – Podmienky vykonania – Charta základných práv Európskej únie – Článok 47 druhý odsek – Právo na prístup k nezávislému a nestrannému súdu – Systémové alebo všeobecné nedostatky – Pojem ‚súdny orgán vydávajúci zatykač‘ – Zohľadnenie vývoja, ktorý nastal po vydaní dotknutého európskeho zatykača – Povinnosť vykonávajúceho súdneho orgánu konkrétne a presne overiť existenciu závažných a preukázaných dôvodov domnievať sa, že dotknutá osoba bude v prípade odovzdania vystavená skutočnému riziku porušenia jej práva na spravodlivý proces“

V spojených veciach C-354/20 PPU a C-412/20 PPU,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutiami Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame, Holandsko) z 31. júla a z 3. septembra 2020 a doručené Súdnemu dvoru 31. júla a 3. septembra 2020, ktoré súvisia s konaniami o výkone európskych zatykačov vydaných proti:

L (C-354/20 PPU),

P (C-412/20 PPU),

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredsedníčka R. Silva de Lapuerta, predsedovia komôr J.-C. Bonichot, M. Vilaras (spravodajca), E. Regan, L. Bay Larsen, N. Piçarra a A. Kumin, sudcovia T. von Danwitz, D. Šváby, S. Rodin, K. Jürimäe, L. S. Rossi, I. Jarukaitis a N. Jääskinen,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na návrhy Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame) z 31. júla a z 3. septembra 2020, aby sa návrhy na začatie prejudiciálneho konania prejednali v naliehavom konaní podľa článku 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. októbra 2020,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– L, v zastúpení: M. A. C. de Bruijn a H. A. F. C. Tack, advocaten,

* Jazyk konania: holandčina.

- P, v zastúpení: T. E. Korff a T. Mustafazade, advocaten,
- Openbaar Ministerie, v zastúpení: K. van der Schaft a C. L. E. McGivern,
- holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman a J. Langer, splnomocnení zástupcovia,
- belgická vláda (C-354/20 PPU), v zastúpení: M. Van Regemorter a M. Jacobs, splnomocnené zástupkyne,
- Írsko, v zastúpení: J. Quaney, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci C. Donnelly, BL,
- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, A. Dalkowska, J. Sawicka a S. Żyrek, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: P. Van Nuffel, J. Tomkin, K. Herrmann a S. Grünheid, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 12. novembra 2020,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článku 19 ods. 1 ZEÚ, článku 47 druhého odseku Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) a rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34), zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 2009, s. 24) (ďalej len „rámcové rozhodnutie 2002/584“).
- 2 Tieto návrhy boli podané v rámci výkonu dvoch európskych zatykačov v Holandsku, ktoré vydal vo veci C-354/20 PPU 31. augusta 2015 Sąd Okręgowy w Poznaniu (Okresný súd Poznaň, Poľsko) na účely trestného stíhania začatého proti L a vo veci C-412/20 PPU 26. mája 2020 Sąd Okręgowy w Sieradzu (Okresný súd Sieradz, Poľsko) na účely výkonu trestu odňatia slobody uloženého P.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 5, 6 a 10 rámcového rozhodnutia 2002/584 znejú takto:

„(5) cieľ vytýčený pre [Európsku úniu] stať sa zónou slobody, bezpečnosti a práva, vedie k zrušeniu vydávania osôb medzi členskými štátmi a k jeho nahradeniu systémom vydávania osôb medzi súdnymi orgánmi; okrem toho, zavedenie nového zjednodušeného systému vydávania odsúdených alebo podozrivých osôb pre účely výkonu rozsudku alebo trestného stíhania umožňuje odstrániť zložitú a prípadné prieťahy pri existujúcich vydávacích postupoch; tradičné vzťahy spolupráce, ktoré až doteraz existovali medzi členskými štátmi, by mal nahradiť systém voľného pohybu súdnych rozhodnutí v trestných veciach, vrátane predbežných a konečných rozhodnutí v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti;

(6) európsky zatykač zavedený týmto rámcovým rozhodnutím je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania, označovaná Európskou radou ako „základný kameň spolupráce v oblasti súdnictva“;

...

(10) mechanizmus európskeho zatykača je založený na vysokej miere dôvery medzi členskými štátmi; jeho vykonávanie sa môže pozastaviť iba v prípade vážneho a pretrvávajúceho porušovania zásad uvedených v článku 6 ods. 1 [ZEÚ] jedným z členských štátov, zisteného Radou [Európskej únie] v zmysle článku 7 ods. 1 [ZEÚ], s následkami uvedenými v článku 7 ods. 2 [ZEÚ].“

4 Článok 1 tohto rámcového rozhodnutia, nazvaný „Definícia európskeho zatykača a povinnosť vykonať ho“, stanovuje:

„1. Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia [s cieľom, aby iný členský štát zatkol a odovzdal vyžiadajú osobu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody – *neoficiálny preklad*].

2. Členské štáty vykonávajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.

3. Toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 [ZEÚ].“

5 Články 3, 4 a 4a uvedeného rámcového rozhodnutia uvádzajú dôvody povinného a nepovinného nevykonania európskeho zatykača.

6 Článok 6 toho istého rámcového rozhodnutia, nazvaný „Určenie príslušných súdnych orgánov“, stanovuje:

„1. Vydávajúci súdny orgán bude súdny orgán vydávajúceho členského štátu [súdny orgán vydávajúci zatykač bude súdny orgán členského štátu vydávajúceho zatykač – *neoficiálny preklad*], ktorý je oprávnený vydať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.

2. Vykonávajúci súdny orgán bude súdny orgán vykonávajúceho členského štátu, ktorý je oprávnený vykonať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.

3. Každý členský štát bude informovať Generálny sekretariát Rady o príslušnom súdnom orgáne podľa svojich právnych predpisov.“

7 Podľa článku 15 rámcového rozhodnutia 2002/584 s názvom „Rozhodnutie o odovzdaní“:

„1. Vykonávajúci súdny orgán rozhodne v lehotách a za podmienok definovaných v tomto rámcovom rozhodnutí o tom, či osobu odovzdá.

2. Ak vykonávajúci súdny orgán považuje informácie oznámené vydávajúcim členským štátom [členským štátom vydávajúcim zatykač – *neoficiálny preklad*] za nedostatočné na rozhodnutie o vydaní [odovzdaní – *neoficiálny preklad*], požiada o urýchlené doplnenie ďalších potrebných informácií, najmä s ohľadom na články 3 až 5 a článok 8, a môže stanoviť lehotu na ich prijatie, berúc do úvahy potrebu dodržania lehôt stanovených v článku 17.

3. Vydávajúci súdny orgán [súdny orgán vydávajúci zatykač – *neoficiálny preklad*] môže kedykoľvek zaslať vykonávajúcemu súdnu orgánu ďalšie užitočné informácie.“

Holandské právo

- 8 Rámcové rozhodnutie 2002/584 prebral do holandského práva Wet tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (zákon, ktorým sa vykonáva rámcové rozhodnutie Rady Európskej únie o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie) z 29. apríla 2004 (Stb. 2004, č. 195), naposledy zmenený zákonom z 22. februára 2017 (Stb. 2017, č. 82).

Spory vo veci samej a prejudiciálne otázky

Vec C-354/20 PPU

- 9 Dňa 7. februára 2020 podal officier van justitie (prokurátor, Holandsko) na Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame) návrh na vykonanie európskeho zatykača, ktorý 31. augusta 2015 vydal Sąd Okręgowy w Poznaniu (Okresný súd Poznaň).
- 10 Cieľom tohto európskeho zatykača je zatknutie a odovzdanie L, poľského štátneho príslušníka, ktorý nemá bydlisko ani pobyt v Holandsku, na účely vedenia trestného stíhania pre pašovanie omamných látok a držbu falošného dokladu totožnosti.
- 11 Vnútroštátny súd preskúmal návrh na vykonanie uvedeného európskeho zatykača na verejnom pojednávaní 10. marca 2020. Dňa 24. marca 2020 vydal vnútroštátny súd procesný rozsudok prerušujúci vyšetrovanie, aby umožnil L a prokurátorovi predložiť písomné pripomienky k najnovšiemu vývoju týkajúcemu sa právneho štátu v Poľsku, ako aj k dôsledkom tohto vývoja na povinnosti tohto súdu vyplývajúce z rozsudku z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586).
- 12 Vnútroštátny súd 12. júna 2020 na verejnom pojednávaní, ktoré sa konalo po predložení pripomienok L a prokurátora, vydal nový procesný rozsudok, ktorým požiadal prokurátora, aby položil určité otázky súdnu orgánu, ktorý vydal dotknutý európsky zatykač. Tento súdny orgán 25. júna a 7. júla 2020 odpovedal na položené otázky s výnimkou otázok týkajúcich sa Sąd Najwyższy (Izba Dyscyplinarna) (Najvyšší súd, disciplinárny senát, Poľsko), vo vzťahu ku ktorým vyzval vnútroštátny súd, aby tieto otázky položil priamo Sąd Najwyższy (Najvyšší súd).
- 13 Na žiadosť vnútroštátneho súdu prokurátor znovu položil otázku týkajúcu sa Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) súdnu orgánu, ktorý vydal dotknutý európsky zatykač, a prostredníctvom Eurojust aj samotnému Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), pričom však na túto otázku nedostal odpoveď.
- 14 Vnútroštátny súd odkazuje na viacero nedávnych udalostí, vzhľadom na ktoré má pochybnosti o nezávislosti súdnej moci v Poľsku, medzi inými na:
- rozsudky z 19. novembra 2019, A. K. a i. (Nezávislosť disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu) (C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982), ako aj z 26. marca 2020, Miasto Łowicz a Prokurator Generalny (C-558/18 a C-563/18, EU:C:2020:234),

- rozsudok Sąd Najwyższy (Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych) (Najvyšší súd, senát pre pracovné veci a veci sociálneho zabezpečenia) z 5. decembra 2019, v ktorom tento súd rozhodujúci v spore, v ktorom bol podaný návrh na začatie prejudiciálneho konania vo veci C-585/18, rozhodol, že Krajowa Rada Sądownictwa (Štátna súdna rada, Poľsko) nebola v jej súčasnom zložení orgánom nestranným a nezávislým od zákonodarnej a výkonnej moci,
  - žalobu o nesplnenie povinnosti, ktorú podala Európska komisia proti Poľskej republike (vec C-791/19), ako aj uznesenie Súdneho dvora z 8. apríla 2020, Komisia/Poľsko (C-791/19 R, EU:C:2020:277),
  - nový zákon o súdnom systéme prijatý Poľskou republikou 20. decembra 2019, ktorý nadobudol účinnosť 14. februára 2020 a viedol Komisiu k tomu, že 29. apríla 2020 začala konanie o porušení tým, že tomuto členskému štátu zaslala výzvu týkajúcu sa tohto nového zákona, a
  - pojednávanie, ktoré sa konalo 9. júna 2020, na Sąd Najwyższy (Izba Dyscyplinarna) (Najvyšší súd, disciplinárny senát) vo veci zbavenia poľského sudcu trestnoprávnej imunity a vyhlásenia rozsudku v ten istý deň.
- 15 Vnútroštátny súd sa najmä na základe týchto nových skutočností domnieva, že nezávislosť poľských súdov, vrátane súdu, ktorý vydal európsky zatykač, o ktorý ide vo veci samej, nie je zabezpečená. Podľa vnútroštátneho súdu sa totiž poľskí sudcovia vystavujú riziku, že budú stíhaní v disciplinárnom konaní na orgáne, ktorého nezávislosť nie je zabezpečená najmä v prípade, keď títo sudcovia overovali, či sudca alebo súd poskytuje záruky nezávislosti vyžadované právom Únie.
- 16 Podľa vnútroštátneho súdu vzniká v prvom rade otázka, či právo Únie bráni tomu, aby vykonávajúci súdny orgán vykonal európsky zatykač vydaný súdnym orgánom, ktorého nezávislosť už s prihliadnutím na vývoj, ku ktorému došlo po vydaní tohto zatykača, nie je garantovaná.
- 17 V tejto súvislosti sa vnútroštátny súd domnieva, že z rozsudku z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a Zwickau) (C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 74), vyplýva, že aj keď je orgán vydávajúci európsky zatykač sudcom alebo súdom, musí byť schopný uistiť vykonávajúci súdny orgán o tom, že pri vykonávaní svojich úloh súvisiacich s vydaním takéhoto zatykača koná nezávisle. Navyše podľa vnútroštátneho súdu musí súd, ktorý vydal európsky zatykač, spĺňať túto požiadavku aj po vydaní tohto zatykača z dôvodu, že môže byť požiadaný, aby plnil úlohy spojené s vydaním európskeho zatykača, ako je napríklad poskytnutie ďalších potrebných alebo užitočných informácií v zmysle článku 15 ods. 2 a 3 rámcového rozhodnutia 2002/584, alebo poskytnutie záruky týkajúcej sa podmienok väzby alebo prijatia odovzdanej osoby. O otázke, či vykonávajúci súdny orgán musí vykonať európsky zatykač vydaný súdnym orgánom, ktorý už nespĺňa požiadavky účinnej súdnej ochrany, však ešte Súdny dvor nerozhodoval.
- 18 V druhom rade, ak by odpoveď na prvú položenú prejudiciálnu otázku bola záporná, vnútroštátny súd zdôrazňuje, že z nedávneho vývoja uvedeného v bode 14 tohto rozsudku vyplýva, že existujú systémové a všeobecné nedostatky v nezávislosti poľskej súdnej moci, takže právo na nezávislý súd už nie je zaručené nikomu, kto sa musí dostaviť na poľský súd. Vzniká preto otázka, či takéto konštatovanie samo osebe stačí na odôvodnenie nevykonania európskeho zatykača bez toho, aby bolo potrebné preskúmať osobnú situáciu osoby, na ktorú bol vydaný takýto zatykač, ako to vyžaduje rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 79).
- 19 Podľa vnútroštátneho súdu treba na túto otázku odpovedať kladne bez ohľadu na tento rozsudok, ktorý sa v skutočnosti netýka prípadov, keď sú systémové a všeobecné nedostatky v nezávislosti súdnej moci také, že právna úprava členského štátu vydávajúceho zatykač už negarantuje túto nezávislosť.

20 V treťom rade, ak by bola odpoveď na druhú položenú otázku záporná, vnútroštátny súd uvádza, že hoci na otázku položenú súdnemu orgánu, ktorý vydal európsky zatykač, o ktorý ide vo veci samej, týkajúcu sa Sąd Najwyższy (Izba Dyscyplinarna) (Najvyšší súd, disciplinárny senát), nedostal odpoveď, z iných zdrojov vie, že tento súd naďalej rozhodoval vo veciach týkajúcich sa poľských sudcov aj po prijatí uznesenia Súdného dvora z 8. apríla 2020, Komisia/Poľsko (C-791/19 R, EU:C:2020:277). Za týchto okolností sa vnútroštátny súd pýta, či toto konštatovanie stačí na to, aby predpokladal, že existujú závažné a preukázané dôvody domnievať sa, že osoba, na ktorú bol vydaný taký európsky zatykač, ako je ten vo veci samej, bude vystavená skutočnému riziku porušenia jej základného práva na spravodlivý proces, aj keď jej osobná situácia, povaha protiprávneho konania, z dôvodu ktorého je trestne stíhaná, a skutkové okolnosti, na základe ktorých bol európsky zatykač vydaný, neumožňujú predpokladať, že výkonná alebo zákonodarná moc vyvinie tlaky na súdy členského štátu vydávajúceho zatykač, aby ovplyvnila trestné konanie začaté proti tejto osobe. Podľa vnútroštátneho súdu aj na túto otázku treba odpovedať kladne.

21 Za týchto okolností Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Bráni rámcové rozhodnutie [2002/584], článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ a/alebo článok 47 druhý odsek Charty tomu, aby vykonávajúci súdny orgán vykonal [európsky zatykač] vydaný súdom, ak sa vnútroštátne právne predpisy členského štátu [vydávajúceho európsky zatykač] po vydaní tohto európskeho zatykača zmenili tak, že tento súd už nespĺňa požiadavky týkajúce sa účinnej súdnej ochrany, keďže tieto právne predpisy už nezaručujú nezávislosť uvedeného súdu?
2. Bráni rámcové rozhodnutie [2002/584] a článok 47 druhý odsek Charty tomu, aby vykonávajúci súdny orgán vykonal [európsky zatykač], ak konštatoval, že v členskom štáte, ktorý vydal zatykač, v prípade každej podozrivej osoby – a tým aj vyžiadanej osoby – bez ohľadu na to, ktoré súdy tohto členského štátu sú príslušné na konanie proti vyžiadanej osobe, a bez ohľadu na jej osobnú situáciu, povahu protiprávneho konania, z dôvodu ktorého je trestne stíhaná, a skutkové okolnosti, na základe ktorých bol [európsky zatykač] vydaný, existuje skutočné riziko porušenia jej základného práva na nezávislý súd, ktoré súvisí s tým, že súdy členského štátu, ktorý vydal zatykač, v dôsledku systémových a všeobecných nedostatkov už nie sú nezávislé?
3. Bráni rámcové rozhodnutie [2002/584] a článok 47 druhý odsek Charty tomu, aby vykonávajúci súdny orgán vykonal [európsky zatykač], ak konštatoval, že:
  - v členskom štáte, ktorý vydal zatykač, existuje v prípade každej podozrivej osoby skutočné riziko porušenia jej základného práva na spravodlivý proces, ktoré súvisí so systémovými a všeobecnými nedostatkami týkajúcimi sa nezávislosti súdnej moci tohto členského štátu,
  - tieto systémové a všeobecné nedostatky preto nielen môžu mať, ale aj skutočne majú nepriaznivé dôsledky pre súdy tohto štátu, ktoré sú príslušné na konanie proti vyžiadanej osobe, a
  - preto existujú závažné a preukázané dôvody domnievať sa, že vyžiadaná osoba bude vystavená skutočnému riziku porušenia jej základného práva na nezávislý súd, a teda podstaty jej základného práva na spravodlivý proces,

aj keď vyžiadaná osoba okrem týchto systémových a všeobecných nedostatkov nevyjadrila žiadne konkrétne obavy a jej osobná situácia, povaha protiprávneho konania, z dôvodu ktorého je trestne stíhaná, a okolnosti, na základe ktorých bol [európsky zatykač] vydaný, okrem týchto systémových a všeobecných nedostatkov, neposkytujú dôvod obávať sa, že výkonná a/alebo zákonodarná moc bude v rámci trestného konania týkajúceho sa tejto osoby vyvíjať konkrétny nátlak alebo ho ovplyvňovať?“

Vec C-412/20 PPU

- 22 Dňa 23. júna 2020 podal prokurátor na Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame) návrh na vykonanie európskeho zatykača, ktorý 26. mája 2020 vydal Sąd Okręgowy w Sieradzu (Okresný súd Sieradz).
- 23 Cieľom tohto európskeho zatykača je zatknutie a odovzdanie P na účely výkonu zostávajúcej časti trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom, ktorý 18. júla 2019 vyhlásil Sąd Rejonowy w Wieluniu (Okresný súd Wieluń, Poľsko). Vnútroštátny súd uvádza, že P bol odsúdený za rôzne trestné činy vyhrážania a násilné trestné činy, ktoré všetky spáchal počas piatich rokov po výkone trestu odňatia slobody v trvaní najmenej šiestich mesiacov, ktorý mu bol uložený za analogické trestné činy.
- 24 Vnútroštátny súd odkazuje na dôvody uvádzané v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý je predmetom veci C-354/20 PPU. Spresňuje, že podľa neho súd, ktorý vydáva európsky zatykač, musí spĺňať podmienky nevyhnutné na zabezpečenie účinnej súdnej ochrany tak v prípade, keď sa odovzdanie vyžadanej osoby požaduje na účely trestného stíhania, ako aj v prípade, keď sa požaduje na účely výkonu trestu odňatia slobody. Vnútroštátny súd dodáva, že vo veci C-412/20 PPU bol európsky zatykač, o ktorý ide vo veci samej, vydaný po nedávnom vývoji uvedenom v bode 14 tohto rozsudku.
- 25 Za týchto okolností Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Bráni rámcové rozhodnutie [2002/584], článok 19 ods. 1 druhý pododsek [ZEÚ] a/alebo článok 47 druhý odsek [Charty] tomu, aby vykonávajúci súdny orgán vykonal európsky zatykač vydaný súdom, ak tento súd nespĺňa podmienky účinnej súdnej ochrany a nespĺňal ich už ani v čase vydania európskeho zatykača, pretože právna úprava členského štátu, ktorý vydal zatykač, nezaručuje nezávislosť tohto súdu a nezaručovala ju už ani v čase vydania európskeho zatykača?“

Konanie na Súdnom dvore

- 26 Vnútroštátny súd navrhol, aby sa uplatnilo naliehavé prejudiciálne konanie upravené v článku 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora. Na podporu svojich návrhov sa odvolal na skutočnosť, že tak L, ako aj P sú v súčasnosti pozbavení slobody.
- 27 V prvom rade treba uviesť, že prejednávané návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú okrem iného výkladu rámcového rozhodnutia 2002/584, ktoré patrí do oblastí upravených v tretej časti hlavy V Zmluvy o FEÚ týkajúcej sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Možno ich teda prejednať v naliehavom prejudiciálnom konaní.
- 28 V druhom rade je podľa judikatúry Súdneho dvora potrebné zohľadniť skutočnosť, že osoba dotknutá v spore vo veci samej je v súčasnosti pozbavená slobody a jej ponechanie vo väzbe závisí od vyriešenia sporu vo veci samej [rozsudok z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a v Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 38, ako aj citovaná judikatúra].
- 29 Podľa vysvetlení vnútroštátneho súdu väzba, v ktorej sa nachádza L, bola nariadená v rámci výkonu európskeho zatykača, ktorý bol na neho vydaný. Pokiaľ ide o P, hoci vnútroštátny súd uviedol, že v čase doručenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania vo veci C-412/20 PPU Súdnemu dvoru bol P ešte zadržaný na účely výkonu trestu odňatia slobody uloženého holandským súdom, napriek tomu spresnil, že tento výkon trestu skončí 20. októbra 2020 a že od nasledujúceho dňa bude P vzatý do väzby na účely výkonu európskeho zatykača, ktorý bol na neho vydaný.

- 30 Za týchto okolností štvrtá komora Súdneho dvora 12. augusta a 10. septembra 2020 na základe návrhu sudcu spravodajcu a po vypočutí generálneho advokáta rozhodla vyhovieť návrhom vnútroštátneho súdu, aby boli tieto návrhy na začatie prejudiciálneho konania prejednané v nalievavom prejudiciálnom konaní.
- 31 Štvrtá komora okrem toho rozhodla o postúpení vecí C-354/20 PPU a C-412/20 PPU Súdnemu dvoru na účely ich pridelenia veľkej komore.
- 32 Rozhodnutím Súdneho dvora z 15. septembra 2020 boli veci C-354/20 PPU a C-412/20 PPU vzhľadom na ich súvislosť spojené na účely ústnej časti konania a rozsudku.

O prejudiciálnych otázkach

- 33 Svojimi otázkami v týchto dvoch veciach, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 6 ods. 1 a článok 1 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 majú vykladať v tom zmysle, že keď má vykonávajúci súdny orgán, ktorý má rozhodovať o odovzdaní osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, k dispozícii dôkazy o systémových alebo všeobecných nedostatkoch v nezávislosti súdnej moci v členskom štáte, ktorý vydal tento zatykač, ktoré existovali v čase jeho vydania alebo nastali po tomto vydaní, môže tento vykonávajúci súdny orgán uprieť súdu, ktorý vydal uvedený zatykač, postavenie „súdneho orgánu vydávajúceho zatykač“ a môže predpokladať, že existujú závažné a preukázané dôvody domnievať sa, že táto osoba bude v prípade odovzдания do členského štátu vydávajúceho zatykač vystavená skutočnému riziku porušenia jej základného práva na spravodlivý proces zaručeného v článku 47 druhom odseku Charty, bez vykonania konkrétneho a presného overenia, ktoré by zohľadňovalo okrem iného osobnú situáciu uvedenej osoby, povahu daného protiprávneho konania, ako aj skutkové okolnosti, na základe ktorých bol európsky zatykač vydaný.
- 34 S cieľom odpovedať na položené otázky treba v prvom rade určiť, či sa článok 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 má vykladať v tom zmysle, že vykonávajúci súdny orgán môže uprieť postavenie „súdneho orgánu vydávajúceho zatykač“ v zmysle tohto ustanovenia súdu, ktorý vydal európsky zatykač z jediného dôvodu, že má k dispozícii dôkazy o systémových alebo všeobecných nedostatkoch v nezávislosti súdnej moci v členskom štáte vydávajúcom zatykač, ktoré existovali v čase vydania tohto zatykača alebo nastali po tomto vydaní.
- 35 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že tak zásada vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi, ako aj zásada vzájomného uznávania, ktorá sa samotná opiera o vzájomnú dôveru medzi členskými štátmi, majú v práve Únie zásadný význam vzhľadom na to, že umožňujú vytvorenie a zachovanie priestoru bez vnútorných hraníc. Konkrétne, zásada vzájomnej dôvery najmä v súvislosti s priestorom slobody, bezpečnosti a spravodlivosti ukladá každému z týchto štátov, aby vychádzal z toho, že okrem výnimočných okolností všetky ostatné členské štáty dodržia právo Únie, a najmä základné práva uznané týmto právom [stanovisko 2/13 z 18. decembra 2014, EU:C:2014:2454, bod 191, ako aj rozsudok z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a v Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 43].
- 36 Pokiaľ ide konkrétne o rámcové rozhodnutie 2002/584, z jeho odôvodnenia 6 vyplýva, že európsky zatykač zavedený týmto rámcovým rozhodnutím „je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania, označovaná Európskou radou ako „základný kameň spolupráce v oblasti súdnictva“. Ako zdôraznil Súdny dvor, táto zásada sa uplatňuje v článku 1 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia, ktorý zakotvuje pravidlo, podľa ktorého sú členské štáty povinné vykonať každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia [rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 41].

- 37 Z toho vyplýva, že vykonávajúce súdne orgány môžu v zásade odmietnuť vykonať takýto zatykač len z dôvodov nevykonania, ktoré sú vyčerpávajúcim spôsobom upravené v rámcovom rozhodnutí 2002/584, a že výkon európskeho zatykača možno podriadiť iba podmienkam, ktoré sú taxatívne stanovené v článku 5 tohto rámcového rozhodnutia. V dôsledku toho platí, že zatiaľ čo vykonanie európskeho zatykača predstavuje zásadu, odmietnutie vykonania je poňaté ako výnimka, ktorá sa musí vykladať reštriktívne [rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 41, ako aj citovaná judikatúra].
- 38 Zásada vzájomného uznávania však predpokladá, že v súlade s ustanoveniami rámcového rozhodnutia 2002/584 musia byť vykonávané len európske zatykače v zmysle článku 1 ods. 1 tohto rozhodnutia, čo vyžaduje, aby takýto zatykač, ktorý je v tomto ustanovení označený za „súdne rozhodnutie“, bol vydaný „súdnym orgánom“ v zmysle článku 6 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia [rozsudok z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a v Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 46, ako aj citovaná judikatúra]. Tento posledný pojem znamená, že dotknutý orgán koná pri vykonávaní svojich úloh súvisiacich s vydaním európskeho zatykača nezávisle [pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a v Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, body 74 a 88].
- 39 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že požiadavka nezávislosti sudcov patrí do podstaty základného práva na spravodlivý proces, ktoré má zásadný význam ako záruka ochrany všetkých práv, ktoré osobám podliehajúcim súdnej právomoci vyplývajú z práva Únie, a zachovania spoločných hodnôt členských štátov uvedených v článku 2 ZEÚ, najmä hodnoty právneho štátu [rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 48].
- 40 Za týchto okolností prináleží každému členskému štátu, aby s cieľom zaručiť úplné uplatňovanie zásad vzájomnej dôvery a vzájomného uznávania, ktoré sú základom fungovania mechanizmu európskeho zatykača zavedeného rámcovým rozhodnutím 2002/584, zabezpečil zachovanie nezávislosti svojej súdnej moci tým, že sa zdrží každého opatrenia, ktoré by ju mohlo narušiť, čo v konečnom dôsledku podlieha preskúmaniu Súdneho dvora.
- 41 Napriek tomu vykonávajúci súdny orgán, ktorý má k dispozícii dôkazy o systémových alebo všeobecných nedostatkoch v nezávislosti súdnej moci členského štátu vydávajúceho zatykač, ktoré existovali v čase vydania dotknutého európskeho zatykača alebo nastali po tomto vydaní, nemôže uprieť postavenie „súdnemu orgánu vydávajúceho zatykač“ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 každému sudcovi a každému súdu tohto členského štátu, ktorý svojím postavením koná úplne nezávisle od výkonnej moci.
- 42 Existencia takýchto nedostatkov totiž nemá nevyhnutne vplyv na každé rozhodnutie, ktoré môžu súdy uvedeného členského štátu prijať v každom jednotlivom prípade.
- 43 Opačný výklad by sa rovnal rozšíreniu možných obmedzení zásad vzájomnej dôvery a vzájomného uznávania nad rámec „výnimočných okolností“ v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 35 tohto rozsudku tým, že by viedol k všeobecnému vylúčeniu uplatňovania týchto zásad v prípade európskych zatykačov vydaných súdmi členského štátu dotknutého týmito nedostatkami.
- 44 Navyše by takýto opačný výklad znamenal, že žiadny súd tohto členského štátu by už nebolo možné považovať za „súd“ na účely uplatňovania iných ustanovení práva Únie, najmä článku 267 ZFEÚ (pozri v tejto súvislosti rozsudok z 27. februára 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, body 38 a 43).
- 45 Poznatky vyplývajúce z rozsudku z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a v Zwickau) (C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), uvádzaného vnútroštátnym súdom, nemôžu spochybniť predchádzajúce úvahy.

- 46 V tomto rozsudku totiž Súdny dvor najprv pripomenul, že výraz „súdny orgán“, ktorý sa nachádza v článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, neoznačuje len sudcov alebo súdy členského štátu, ale v širšom zmysle sa musí vzťahovať aj na orgány, ktoré sa podieľajú na výkone spravodlivosti v trestných veciach v tomto členskom štáte, najmä na rozdiel od správnych orgánov alebo policajných orgánov, ktoré sú súčasťou výkonnej moci [rozsudok z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a v Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 50].
- 47 Súdny dvor sa ďalej domnieval, že súdny orgán vydávajúci zatykač musí byť schopný uistiť vykonávajúci súdny orgán o tom, že vzhľadom na záruky ponúkané právnym poriadkom členského štátu vydávajúceho zatykač koná pri vykonávaní svojich úloh súvisiacich s vydaním európskeho zatykača nezávisle. Súdny dvor spresnil, že táto nezávislosť si vyžaduje, aby existovali zákonné a organizačné pravidlá, ktoré dokážu zabezpečiť, aby súdny orgán vydávajúci zatykač nebol pri prijímaní rozhodnutia o vydaní takéhoto zatykača vystavený akémukoľvek riziku, že bude podliehať najmä individuálnym pokynom zo strany výkonnej moci [rozsudok z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a v Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 74].
- 48 Súdny dvor tak rozhodnutie, že prokuratúry, o ktoré išlo vo veciach, v ktorých bol vyhlásený tento rozsudok, nespĺňali požiadavku nezávislosti vlastnú pojmu „súdny orgán vydávajúci zatykač“ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 neprijal na základe dôkazov, ktoré mali preukazovať existenciu systémových alebo všeobecných nedostatkov v nezávislosti súdnej moci členského štátu, ktorej súčasťou boli tieto prokuratúry, ale z dôvodu zákonných a organizačných pravidiel, prijatých týmto členským štátom na základe jeho procesnej autonómie, ktoré uviedli tieto prokuratúry do vzťahu zákonnej podriadenosti od výkonnej moci, a tak ich vystavovali riziku, že budú pri prijímaní rozhodnutia o vydaní európskeho zatykača podliehať individuálnym príkazom alebo pokynom zo strany tejto moci.
- 49 V Únii práva však požiadavka nezávislosti súdov vylučuje, aby tieto súdy mohli byť v hierarchickom vzťahu alebo vzťahu podriadenosti voči komukoľvek a aby mohli prijímať pokyny či usmernenia akéhokoľvek pôvodu [pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. februára 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, bod 44; z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 63, ako aj z 21. januára 2020, Banco de Santander, C-274/14, EU:C:2020:17, bod 57].
- 50 Za týchto okolností nemožno z rozsudku z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a v Zwickau) (C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), vyvodiť, že systémové alebo všeobecné nedostatky v nezávislosti súdnej moci členského štátu vydávajúceho zatykač, akokoľvek závažné sú, môžu samy osebe postačovať na to, aby sa mohol vykonávajúci súdny orgán domnievať, že na žiaden súd tohto členského štátu sa nevzťahuje pojem „súdny orgán vydávajúci zatykač“ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 51 V druhom rade treba určiť, či sa článok 1 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 má vykladať v tom zmysle, že keď má vykonávajúci súdny orgán, ktorý má rozhodnúť o odovzdaní osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, k dispozícii dôkazy o skutočnom riziku porušenia základného práva na spravodlivý proces zaručeného článkom 47 druhým odsekom Charty z dôvodu systémových alebo všeobecných nedostatkov v nezávislosti súdnej moci členského štátu vydávajúceho zatykač, môže predpokladať, že existujú závažné a preukázané dôvody domnievať sa, že táto osoba bude v prípade odovzdania do členského štátu vydávajúceho zatykač vystavená takémuto riziku bez vykonania konkrétneho a presného overenia, ktoré by zohľadňovalo okrem iného osobnú situáciu uvedenej osoby, povahu daného protiprávneho konania, ako aj skutkové okolnosti, na základe ktorých bol európsky zatykač vydaný.
- 52 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v rozsudku z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 79), Súdny dvor rozhodol, že článok 1 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa má vykladať v tom zmysle, že ak má

vykonávajúci súdny orgán, ktorý má rozhodnúť o odovzdaní osoby, proti ktorej bol vydaný európsky zatykač na účely trestného stíhania, k dispozícii dôkazy, ako sú dôkazy uvedené v odôvodnenom návrhu Komisie prijatom podľa článku 7 ods. 1 ZEÚ, na preukázanie existencie skutočného rizika porušenia základného práva na spravodlivý proces zaručeného článkom 47 druhým odsekom Charty z dôvodu systémových alebo všeobecných nedostatkov v nezávislosti súdnej moci členského štátu, v ktorom bol zatykač vydaný, uvedený orgán musí konkrétnym a presným spôsobom overiť, či vzhľadom na osobnú situáciu tejto osoby, povahu protiprávneho konania, z dôvodu ktorého je trestne stíhaná, a skutkové okolnosti, na základe ktorých bol európsky zatykač vydaný, a s prihliadnutím na informácie poskytnuté členským štátom, v ktorom bol zatykač vydaný, podľa článku 15 ods. 2 uvedeného rámcového rozhodnutia, existujú závažné a preukázané dôvody domnievať sa, že uvedená osoba bude v prípade odovzdania do tohto štátu takému riziku vystavená.

- 53 Z toho vyplýva, že možnosť odmietnuť vykonanie európskeho zatykača na základe článku 1 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584, vyložená v tomto rozsudku, predpokladá preskúmanie v dvoch etapách.
- 54 V prvej etape musí súdny orgán vykonávajúci dotknutý európsky zatykač určiť, či existujú objektívne, spoľahlivé, presné a náležite aktualizované dôkazy existencie skutočného rizika porušenia základného práva na spravodlivý proces zaručeného článkom 47 druhým odsekom Charty z dôvodu systémových alebo všeobecných nedostatkov v nezávislosti súdnej moci členského štátu vydávajúceho zatykač [pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 61].
- 55 V druhej etape musí tento orgán konkrétne a presne overiť, do akej miery sú tieto nedostatky spôsobilé mať dopad na úrovni súdov tohto členského štátu, ktoré majú právomoc na vedenie konaní týkajúcich sa vyžiadanej osoby, a či vzhľadom na osobnú situáciu tejto osoby, povahu protiprávneho konania, z dôvodu ktorého je trestne stíhaná, a skutkové okolnosti, na základe ktorých bol európsky zatykač vydaný, a s prihliadnutím na informácie prípadne poskytnuté uvedeným členským štátom podľa článku 15 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584, existujú závažné a preukázané dôvody domnievať sa, že uvedená osoba bude vystavená takému riziku v prípade jej odovzdania tomuto členskému štátu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, body 74 až 77].
- 56 Treba zdôrazniť, že ako bolo pripomenuté v bodoch 53 až 55 tohto rozsudku, dve etapy tohto preskúmania zahŕňajú analýzu získaných informácií na základe rôznych kritérií, takže tieto etapy nemožno zamieňať.
- 57 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ako vyplýva z odôvodnenia 10 rámcového rozhodnutia 2002/584, vykonávanie mechanizmu európskeho zatykača sa môže pozastaviť iba v prípade vážneho a pretrvávajúceho porušovania zásad uvedených v článku 2 ZEÚ, vrátane zásady právneho štátu jedným z členských štátov, zisteného Európskou radou v zmysle článku 7 ods. 2 ZEÚ s následkami uvedenými v článku 7 ods. 3 ZEÚ.
- 58 Súdny dvor tak rozhodol, že iba v prípade, ak existuje rozhodnutie Európskej rady, uvedené v prechádzajúcom bode, po ktorom nasleduje pozastavenie uplatňovania rámcového rozhodnutia 2002/584 Radou vo vzťahu k dotknutému členskému štátu, je vykonávajúci súdny orgán povinný automaticky odmietnuť vykonanie každého európskeho zatykača vydaného týmto členským štátom bez toho, aby musel vykonať akékoľvek konkrétne posúdenie skutočného rizika pre dotknutú osobu, že dôjde k ovplyvneniu podstaty jej základného práva na spravodlivý proces [rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 72].

- 59 Pripustiť, že systémové alebo všeobecné nedostatky v nezávislosti súdnej moci členského štátu vydávajúceho zatykač, akokoľvek závažné sú, umožňujú predpokladať, že vo vzťahu k osobe, na ktorú je vydaný európsky zatykač, existujú závažné a preukázané dôvody domnievať sa, že bude vystavená skutočnému riziku porušenia jej základného práva na spravodlivý proces, ak dôjde k jej odovzdaniu do tohto členského štátu, čo by odôvodnilo nevykonanie tohto zatykača, by však viedlo k automatickému odmietnutiu vykonania každého zatykača vydaného uvedeným členským štátom, a teda k faktickému pozastaveniu uplatňovania mechanizmu európskeho zatykača vo vzťahu k tomuto členskému štátu, hoci Európska rada a Rada neprijali rozhodnutia uvedené v predchádzajúcom bode.
- 60 Bez prijatia takýchto rozhodnutí teda platí, že hoci zistenie súdneho orgánu vykonávajúceho európsky zatykač, že existujú dôkazy o systémových alebo všeobecných nedostatkoch v nezávislosti súdnej moci členského štátu vydávajúceho zatykač alebo o zhoršovaní takýchto nedostatkov musí, ako v podstate uviedol generálny advokát v bode 76 svojich návrhov, viesť tento orgán k obozretnosti, tento orgán sa naproti tomu nemôže uspokojiť iba s týmto zistením a nevykonať druhú etapu preskúmania pripomenutého v bodoch 53 až 55 tohto rozsudku.
- 61 Prináleží totiž tomuto orgánu, aby v tejto druhej etape posúdil, prípadne s prihliadnutím na toto zhoršenie, či vzhľadom na osobnú situáciu osoby, ktorej odovzdanie sa požaduje v dotknutom európskom zatykači, povahu protiprávneho konania, z dôvodu ktorého je trestne stíhaná, a skutkové okolnosti, na základe ktorých bol európsky zatykač vydaný, ako sú napríklad vyhlásenia verejných orgánov, ktoré môžu zasiahnuť do preskúmania jednotlivého prípadu, a s prihliadnutím na informácie, ktoré mu boli oznámené súdnym orgánom vydávajúcim zatykač podľa článku 15 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584, existujú závažné a preukázané dôvody domnievať sa, že uvedená osoba bude po jej odovzdaní do členského štátu vydávajúceho zatykač vystavená skutočnému riziku porušenia jej práva na spravodlivý proces. Ak je to tak, musí sa vykonávajúci súdny orgán podľa článku 1 ods. 3 tohto rámcového rozhodnutia zdržať vyhovieť dotknutému európskemu zatykaču. V opačnom prípade musí pristúpiť k jeho vykonaniu v súlade s povinnosťou stanovenou v článku 1 ods. 2 uvedeného rámcového rozhodnutia, ktorá predstavuje zásadu.
- 62 V tejto súvislosti treba ešte dodať, že cieľom mechanizmu európskeho zatykača je najmä bojovať proti beztrestnosti vyžiadanej osoby, ktorá sa nachádza na inom území, než je územie, na ktorom údajne spáchala trestný čin [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. decembra 2018, IK (Výkon doplňujúceho trestu), C-551/18 PPU, EU:C:2018:991, bod 39].
- 63 Tomuto cieľu bráni výklad článku 1 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584, podľa ktorého by existencia alebo zhoršenie systémových alebo všeobecných nedostatkov v nezávislosti súdnej moci v členskom štáte sama osebe stačila na odôvodnenie odmietnutia vykonať európsky zatykač vydaný súdnym orgánom tohto členského štátu.
- 64 Takýto výklad by totiž zahrňal vysoké riziko beztrestnosti osôb, ktoré sa pokúšajú uniknúť spravodlivosti po tom, čo boli odsúdené alebo podozrivé zo spáchania trestného činu, hoci neexistujú dôkazy týkajúce sa osobnej situácie týchto osôb umožňujúce domnievať sa, že by boli vystavené skutočnému riziku porušenia ich základného práva na spravodlivý proces v prípade odovzdania do členského štátu, ktorý vydal dotknutý európsky zatykač.
- 65 Pokiaľ ide o otázku, či vykonávajúci súdny orgán musí prípadne zohľadniť systémové alebo všeobecné nedostatky v nezávislosti súdnej moci v členskom štáte vydávajúcom zatykač, ktoré nastali po vydaní európskeho zatykača, ktorého vykonanie sa požaduje, treba pripomenúť, že podľa článku 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 môže byť európsky zatykač vydaný členským štátom s cieľom, aby iný členský štát zatkol a odovzdal vyžiadanú osobu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody.

- 66 V prípade európskeho zatykača vydaného členským štátom s cieľom dosiahnuť odovzdanie vyžiadanej osoby na účely vedenia trestného stíhania, ako vo veci samej vo veci C-354/20 PPU, musí vykonávajúci súdny orgán na účely konkrétneho a presného posúdenia, či za daných okolností existujú závažné a preukázané dôvody, domnievať sa, že po tomto odovzdaní bude táto osoba vystavená skutočnému riziku porušenia jej základného práva na spravodlivý proces, preskúmať okrem iného to, do akej miery sú tieto systémové alebo všeobecné nedostatky v nezávislosti súdnej moci členského štátu vydávajúceho zatykač spôsobilé mať dopad na úrovni súdov tohto členského štátu, ktoré budú mať právomoc na vedenie konaní týkajúcich sa uvedenej osoby [pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, body 68 a 74]. Toto preskúmanie teda zahŕňa zohľadnenie dopadu takýchto nedostatkov, ktoré nastanú po vydaní dotknutého európskeho zatykača.
- 67 Rovnako to bude v prípade európskeho zatykača vydaného členským štátom s cieľom dosiahnuť odovzdanie vyžiadanej osoby na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody vtedy, keď po jej prípadnom odovzdaní bude proti tejto osobe vedené nové súdne konanie z dôvodu podania opravného prostriedku týkajúceho sa výkonu tohto trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody, prípadne opravného prostriedku proti súdному rozhodnutiu, ktorého výkon je predmetom tohto európskeho zatykača.
- 68 V tomto druhom prípade však vykonávajúci súdny orgán musí preskúmať aj to, do akej miery systémové alebo všeobecné nedostatky, ktoré existovali v členskom štáte vydávajúcom zatykač v čase vydania európskeho zatykača, za daných okolností ovplyvnili nezávislosť súdu tohto členského štátu, ktorý uložil trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie spojené s odňatím slobody, ktorých výkon je predmetom tohto európskeho zatykača.
- 69 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba odpovedať na položené otázky tak, že článok 6 ods. 1 a článok 1 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa majú vykladať v tom zmysle, že keď má vykonávajúci súdny orgán, ktorý má rozhodovať o odovzdaní osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, k dispozícii dôkazy o systémových alebo všeobecných nedostatkoch v nezávislosti súdnej moci v členskom štáte, ktorý vydal tento zatykač, ktoré existovali v čase jeho vydania alebo nastali po tomto vydaní, tento orgán nemôže uprieť postavenie „súdneho orgánu vydávajúceho zatykač“ súdu, ktorý vydal uvedený zatykač, a nemôže predpokladať, že existujú závažné a preukázané dôvody domnievať sa, že táto osoba bude v prípade odovzdania do členského štátu vydávajúceho zatykač vystavená skutočnému riziku porušenia jej základného práva na spravodlivý proces zaručeného v článku 47 druhom odseku Charty bez vykonania konkrétneho a presného overenia, ktoré zohľadní najmä osobnú situáciu uvedenej osoby, povahu daného protiprávneho konania, ako aj skutkové okolnosti, na základe ktorých bol uvedený európsky zatykač vydaný, ako sú napríklad vyhlásenia verejných orgánov, ktoré môžu zasiahnuť do preskúmania jednotlivého prípadu.

O trovách

- 70 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

Článok 6 ods. 1 a článok 1 ods. 3 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa majú vykladať v tom zmysle, že keď má vykonávajúci súdny orgán, ktorý má rozhodovať o odovzdaní osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, k dispozícii dôkazy o systémových alebo všeobecných nedostatkoch v nezávislosti súdnej moci v členskom štáte, ktorý vydal tento zatykač, ktoré existovali v čase jeho vydania alebo nastali po tomto vydaní, tento orgán nemôže uprieť postavenie „súdneho orgánu vydávajúceho zatykač“ súdu, ktorý vydal uvedený zatykač, a nemôže predpokladať, že existujú závažné a preukázané dôvody domnievať sa, že táto osoba bude v prípade odovzdania do členského štátu vydávajúceho zatykač vystavená skutočnému riziku porušenia jej základného práva na spravodlivý proces zaručeného v článku 47 druhom odseku Charty základných práv Európskej únie bez vykonania konkrétneho a presného overenia, ktoré zohľadní najmä osobnú situáciu uvedenej osoby, povahu daného protiprávneho konania, ako aj skutkové okolnosti, na základe ktorých bol uvedený európsky zatykač vydaný, ako sú napríklad vyhlásenia verejných orgánov, ktoré môžu zasiahnuť do preskúmania jednotlivého prípadu.

Podpisy